

POŻEGNANIA

Milan Mišik (1928–2011)

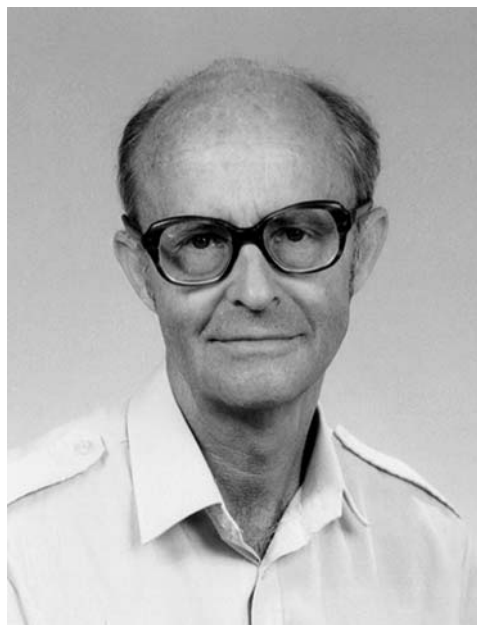
W ostatnich dniach dotarła do nas z Bratysławy od geologów słowackich smutna wiadomość o śmierci profesora Milana Mišika, wybitnego geologa zajmującego się badaniami Karpat. Był On szczególnie blisko związany z geologami polskimi pracującymi w Karpatach, a zwłaszcza w Tatrach i Pieninach. Profesor Mišik uczestniczył od lat w zjazdach naukowych Polskiego Towarzystwa Geologicznego i w innych imprezach naukowych, których tematyka dotyczyła Tatr i Pienin, a wyrazem Jego bliskich powiązań z geologią polską był fakt nadania Mu honorowego członkostwa Polskiego Towarzystwa Geologicznego.

Ze śmiercią Milana Mišika, wybitnego znawcy utworów mezozoicznych i kenozoicznych Karpat Zachodnich, sedimentologa, petrografa i stratygrafa, zamknął się ważny okres badań geologicznych, których profesor był twórcą i głównym wykonawcą. Dla nas w Polsce Jego śmierć oznacza utratę nie tylko wybitnego geologa, którego prace w naszych wspólnych Karpatach znaczyły bardzo wiele, lecz także badacza otwartego na bliskie kontakty naukowe między Polską i Słowacją, życzliwego wszelkim przejawom współpracy naukowej i popularyzacji wiedzy. Geologowie polscy w czasie pobytu na Słowacji mogli zawsze liczyć na Jego życzliwe rady zawodowe i pomoc w sprawach praktycznych.

Milan Mišik urodził się 3 listopada 1928 roku w miejscowości Skalica położonej na południowy wschód od doliny Morawy. Po ukończeniu szkoły średniej w Bratysławie, w 1947 roku, rozpoczął studia na Wydziale Przyrodniczym na Uniwersytecie w Bratysławie, które ukończył w roku 1951. W latach 1951–1960 był zatrudniony w Katedrze Geologii i Paleontologii Uniwersytetu w Bratysławie jako asystent, w latach 1960–1970 jako docent, a w 1970 roku uzyskał nominację na profesora. W latach 1966–1978 był kierownikiem Katedry Geologii i Paleontologii. W latach 2002–2009 jako emerytowany profesor nadal współpracował z katedrą. W trakcie swojej pracy na uniwersytecie profesor prowadził wykłady z petrografii skał osadowych, geotektoniki, geologii historycznej i stratygrafii. Był opiekunem licznych prac magisterskich i doktorskich. Prowadził także zajęcia dydaktyczne za granicą – na Kubie na Uniwersytecie w Hawanie (1963–1965) oraz w Algierii na Uniwersytecie w Konstantynie.

Milan Mišik był twórcą słowackiej szkoły petrografii skał osadowych, a w szczególności badań mikrofacjalnych skał węglanowych – badań, które zyskały Mu międzynarodową renomę. W Polsce przez szereg lat Jego praca o mikrofacjach była podstawą takich badań skał węglanowych nie tylko w Karpatach.

Wielkie znaczenie w interpretacjach paleogeograficznych Karpat Zachodnich miały też Jego prace poświęcone analizie egzotyków ze zlepieńców kredy i paleogenu. Był autorem ponad 200 prac naukowych, z których wiele wpisało się jako trwałe punkty odniesienia dla badań naukowych w Karpatach. Przykładowo można tu wymienić obszerne monografie autorstwa profesora Mišika: *Microfa-*

cies of the Mesozoic and Tertiary limestones of the West Carpathians (1966, 269 str.), *Geologické exkurzie po Slovensku* (1976, 359 str.), a także mniejsze specjalistyczne opracowania, jak: *Paleogeographic outline of the Tithonian in the Czechoslovakian Carpathians* (1974, *Acta Geologica Polonica*, 24: 485–503), *Pieniny Klippen Belt in relationship with Mesozoic and Tertiary volcanism* (1982, *Západné Karpaty, Séria geológia*, 16: 47–64), *Urgonian facies in the West Carpathians* (1990, *Knihovnička zemního plynu a nafty*, 9a: 25–54), *Slovak part of the Pieniny Klippen belt after pioneer works of D. Andrusov* (1997, *Geologia Carpathica*, 48: 209–220) – aby tylko w części wyrazić szeroki zakres Jego zainteresowań.

Milan Mišik był człowiekiem skromnym, otwartym i życzliwym – wychowawcą kilku pokoleń geologów, z których wielu to znane dzisiaj postacie geologii Słowacji. Był także otwarty na kontakty międzynarodowe, zawsze chętnie służył swą wiedzą i pomocą. Współpracował z geologami polskimi, w tym z doświadczonymi badaczami, lecz także pomagał osobom młodym, wchodzącym dopiero w tematykę karpacką. Był zaangażowany w organizację międzynarodowych spotkań naukowych, m.in. Asocjacji Karpacko-Bałkańskiej. Ważnym elementem działalności profesora była także szeroko pojęta i prowadzona z talentem popularyzacja wiedzy geologicznej. Niżej podpisani pamiętają dobrze Jego praktyczną pomoc i cenne wskazówki podczas organizacji wspólnego polsko-słowackiego programu telewizyjnego *Przez Karpaty* złożonego z szeregu odcinków filmowych edytowanych w programach polskiej i słowackiej telewizji. Odszedł wybitny badacz Karpat i bliski nam człowiek.

Piotr Roniewicz & Andrzej Wierzbowski